

som vi synes er mindre sager, men at nogle uden for Folketinget synes, det er store sager.

Det lovforslag, vi behandler her, er et glimrende eksempel på, at nogle partier mener, det er en af de virkelig vigtige sager, og at det er meget vigtigt, at der bliver gennemført ændringer så hurtigt som muligt, mens andre partier måske ikke betragter det som lige så vigtigt som andre spørgsmål og derfor tænker, som vi gør i dette tilfælde, at det godt kan vente lidt.

Men det viser jo også, at demokratiet i bredeste forstand kan fungere. Uanset hvad en justitsminister siger, uanset at han måske ikke var til sinds at komme med forslaget nu, kan et flertal i Folketinget jo tvinge – selv om det kaldes en opfordring – ministeren til at fremsætte det, og hvis det så ikke er tilfredsstillende, kan flertallet lave det om. På den måde fungerer det formale demokrati.

Man kan godt sige, det er et glimrende eksempel på, at hvis der er nogle kræfter uden for Folketinget, der ønsker noget gennemført, kan den gode, gammeldags lobbyvirksomhed selvfølgelig stadig fungere. Her har der været tale om, at nogle makkere, som man måske kan kalde lidt uens, har slået sig sammen, og det har spillet ind på Folketingets flertals opfattelse af disse ting. Det er fuldstændig legitimt, og det er fuldstændig efter bogen og efter de demokratiske spilleregler.

Men det ændrer altså ikke ved, at det efter vores opfattelse ikke er at betragte som et af de væsentligste spørgsmål, vi skal beskæftige os med. Vi syntes ikke, det var nødvendigt hin dag for godt og vel en måned siden at sige til ministeren, at inden udgangen af marts måned skal der komme et forslag. Så vigtigt synes vi ikke det er. Der er mange andre ting, som vi synes er vigtigere, endda rigtig mange andre ting.

Men det betyder ikke, at forslaget ikke skal behandles, for det skal det selvfølgelig, og det bliver formentlig også sådan, at vi mener, man godt kan føre forslaget igennem. En gang imellem vælger man at prioritere, og der er altså nogle partier, der har valgt at prioritere denne sag højt og vil bruge deres kræfter på den, og det er helt legitimt, men vi bruger vore kræfter lidt andre steder.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi tilhængere af dette forslag. Flere ordførere har været inde på forløbet omkring det, og man kan jo altid diskutere et

forløb frem og tilbage, og jeg vil lige give min version, som jeg synes er den rigtige.

Fra regeringens side forelå der før sidste folketingsvalg et lovforslag, og efter valget lovede man, at der ville ske noget meget hurtigt. Men der skete ikke rigtig noget, og derfor tog Retsudvalget sådan set sagen i sin egen hånd, kaldte forskellige ministre i samråd og fik at vide efterfølgende, at regeringen og Socialdemokratiet ikke var indstillet på at efterkomme det ønske, som et flertal havde. Derfor blev der lavet en beretning, som udtrykte nogle synspunkter med hensyn til nye regler, og det har altså ført frem til fremsættelsen af dette forslag.

Så er spørgsmålet, om det er at prioritere sagen meget højt, som hr. Aage Frandsen var inde på, eller det er at prioritere den rimeligt. Jeg vil sige det sidste. Det er vel rimeligt, når en minister lover Folketinget at vende tilbage med nye regler, at der så også bliver fulgt op på det, og det var det, Retsudvalget gjorde i marts måned.

Med hensyn til selve indholdet af forslaget kan vi i Dansk Folkeparti støtte den kritik, som både hr. Kim Behnke og hr. Brian Mikkelsen har rejst her fra talerstolen. Vi synes også, det skal være muligt at udveksle disse oplysninger for at sikre et kasino mod personer, der har optrådt som falskspillere i et andet kasino. Vi synes, det er rigtigt at lade de oplysninger være tilgængelige.

Med hensyn til de gevinstgivende spilleautomater, som tidligere har været inde i debatten, har vi konstateret, at noget tyder på, at det ligesom var Socialdemokratiets opfattelse, at de gevinstgivende spilleautomater skulle have et forspring for kasinoerne, og at det var derfor, man var lidt langsom med at komme med sin tilslutning til beretningen. Vi synes derimod ikke, at de gevinstgivende spilleautomater skal have den fordel. Vi må erkende, at kasinoerne i Danmark har haft gode resultater gennem årene, og de bør selvfølgelig have krav på en ordentlig behandling fra Folketingets og ministerens side.

Så vil jeg gerne rejse et helt tredje eller fjerde eller femte spørgsmål – jeg ved ikke, hvor langt vi er nede i rækken – og det er om et område, som ikke er omfattet af forslaget, nemlig spørgsmålet om løn- og administrationsomkostninger til den offentlige kontrol. Kasinoforeningen har flere gange påpeget over for Retsudvalget, at lønningerne til de offentlige kontrollanter er oppe på 400.000-500.000 kr. om året, og den mener, at niveauet er for højt. Den